

ett experiment

Skolbetygen hör till de mest förkastliga av alla reaktionära inslag i det gamla klassamhället. Som demokratisk socialist betraktar jag betygen som inkarnationen av borgerlig hjärtlöshet. Bara tanken att den eller den eleven skall få betyg och därigenom framstå som bättre än sina kamrater är vämjelig.

Men betyg, eller rättare sagt motsvarigheter till dem, förekommer tyvärr på andra områden i samhället. Ett av dem är idrotten. Här har vi socialister inte varit tillräckligt vaksamma. Motbjudande metoder som måttband och kronometrar används enkom för att offentligt peka ut vissa individer som sämre än andra. Ur jämlikhetssynvinkel måste det vara helt oacceptabelt.

Följaktligen var det med stor glädje jag nyligen noterade att ett epokgörande skolexperiment nu skall genomföras för att vi skall få ytterligare ammunition i kampen mot betygen. Vilken skola det skall äga rum på är hemligt. Borgerliga politiker och massmedia skall inte i förväg kunna påverka eleverna och slå i dem en massa dumheter, så att försöket av den anledningen misslyckas.

Experimentet går ut på att den aktuella skolan skall arrangera en speciell idrottsdag, där allt som påminner om betyg utmönstras. Man skall se hur de unga då reagerar. Säkert kommer de att förstå att betyg i alla dess former måste försvinna för den socialistiska solidaritetens och kamratskapets skulla.

Eleverna kommer att börja med höjdhopp. Det blir otvivelaktigt en ny och berikande upplevelse för dem att hoppa utan ribba. Då mäts ju inte deras presta-

tioner. De hoppar alltså inte för höjdens skull utan för hoppandets. De riskerar inte att underkännas i något prov – dvs riva en höjd. Och de slipper få reda på hur högt de hoppar. Följden blir att de som till äventyrs hoppar sämre än andra – givetvis på grund av bristande idrottsmotivation i hemmen, inte för att de skulle vara olika skapta – inte behöver veta det. Och omvänt: de som råkar vara duktigast och hoppa högst – för att de inspirerats av hoppintresserade föräldrar, inte för att de skulle vara särskilt talangfulla – kan inte genom obefintliga rivningar och mätningar av de klarade höjderna göra sig breda på sina jämlikars bekostnad.

Sedan följer stavhopp, likaledes utan ribba, samt längdhopp och tresteg utan måttband och utan att någon i tid och otid behöver riskera övertramp. Därpå övergår man till kulstötning och diskus på motsvarande sätt. Lärarna och de andra funktionärerna kommer att låtsas som om de inte ser om någon hoppar eller kastar så dåligt att det syns med blotta ögat. Socialistisk sportmanship skall genomsyra hela experimentet.

Därefter blir det diverse löpgrenar, naturligtvis utan tidtagning. Deltagarna beordras att inte på några villkor springa

ifrån varandra. Ingen får alltså ta sig fram fortare än att alla orkar med. Även löpning måste präglas av solidaritet.

Slutligen ägnar man sig åt fotboll och basket utan mål respektive korgar. Som demokratisk socialist är jag övertygad om att den mållösa fotbollen och den korglösa basketen har en stor framtid i Sverige, bara Olof Palme får behålla regeringsmakten.

Jag vill se den elev som efter den här idrottsdagen inte inser att allt vad betyg och mätmetoder heter är av ondo!

Matti Häggström

PS: Jag kommer just från experimentet. Märkligt! Eleverna reagerade ytterst negativt. De spelade apa och fånade sig. De sparkade avsiktligt ut fotbollen på den angränsande gatan och gjorde även i övrigt sitt bästa för att sabotera försöket. Det är tydligt att den socialistiska utbildningen i förskolan och grundskolan alltså är behäftad med stora brister. Min partivän Alva Myrdal sade en gång att den nuvarande lärargenerationen måste dö ut innan vi får en bättre skola. Är det rentav också så illa att dagens elevgeneration måste dö ut innan vi får bort skolbetygen?

DS.